

දීපිකා සමඟ කතා බහක්

විභාග දීපිකා ප්‍රියරත්න පීරිස් සන්නස සමඟ

කාලයක් තිබුණා ඔබේ නව ගි නිර්මාණ නිතර නිතර රසිකයන් අතරට එන. ඒ නිසාම ඒ කාලයේ ඔබ ඉතාම කාර්ය බහුල ගිලිපිතියක්. මේ වෙනකොට කොහොමද ඔබේ දින වර්ගාට සකසා තිබෙන්නේ? ඒ කාර්ය බහුලත්වය තවමත් ඒ විදිහටම තිබෙනවා. නමුත් මේ විදිහේ වෙනසක් සිදුවුණා. මම රාජ්‍ය සේවයේ ගුරුවරයක් විදිහට කටයුතු කලා පාසල් තුනක. පළවෙනි වසර හය ගොරකාන කනිෂ්ඨ විද්‍යාලයේ. ඊට පස්සේ තුන්වෙනියේ අනුල විද්‍යාලයේ අවුරුදු දහයක් සේවය කලා. ඊට පස්සේ කොළඹ විශාල විද්‍යාලයේ අවුරුදු හයක් කටයුතු කලා. ඉන් පසුව ගුරු වෘත්තියෙන් ඉවත්වෙලා මිනිසුන් වෙනුවෙන් යම් මෙහෙයටත් කරන පුද්ගලයෙක් අතුරුවීමේ රභන ස්වමිත්වයෙන් සමඟ මන්දුවා නිවාරණ මෙහෙයුම් ඒකකයේ උපදේශකවරයක් හැටියට සම්බන්ධ වුණා. මන්දුවාටම අඛණ්ඩවෙලා පීචන අවුල් කරගත් අයගේ අධ්‍යාත්මික දියුණුව වෙනුවෙන් සොන්දර්යාත්මක කටයුතු එහිදී සිදු කලා. ජූන් වන දවසක් වෙනවා ඒ ක්ෂේත්‍රයෙන් මම සමුදායගත. විශ්‍රාම ගන්නා. මම දන්නේ නෑ කොහෙත් දුරට මට විශ්‍රාම ලෙබෙයිද කියලා. මගේ සොන්දර්ය ශාලිකාවේ කටයුතු වෙනුවෙන් තමයි ජූන් මම වැඩම වෙලාවක් කපා කරන්නේ.

රජයේ පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් ඉවත්වෙලා තමන්ගේ පාසලක් නිර්මාණය කරගැනීමට තේතු පැහැදිලි කිරීමක් කළොත්?
වසර 20ක් පාසල් පත්ති කාමරයේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලට සම්බන්ධවෙලා සිටි කාලයේ මගේ පීචනයට පාඨම රාශියක් එක් වුණා. අද අධ්‍යාපනය දෙසට තමයි හැමෝගෙම ඇතිලද්දී දික්වෙලා තිබෙන්නේ. රජවි හොනික සංවර්ධනයක් සිදුකරන්නට මොකක්ද අද මිනිසුන්ට වෙලා තිබෙන්නේ කියන ප්‍රශ්නය මතු වෙලා තිබෙනවා. කලාව, සොන්දර්යය මිනිසුන්ගෙන් දුරස් වීම එයට එක් තේතුවක්. පත්ති කාමර අධ්‍යාපනයෙන් ගෙව්වන්වෙලා ඉන්න දරුවන් වෙනුවෙන් මම මගේම පුංචි ඉස්කෝලයක් හදලා තියලා මම

අයුක්තිය අසාධාරණය දුටු තැන මම වචනයක් හෝ කතා හොකර ඉඳලා නෑ.

ගිතුවා. කළුබෝවිල රෝහල ඉස්සරා නියත මගේ ගෙදර ඵලයෙකුගෙන් දෙදෙනෙකුගෙන් ආරම්භ කළ ඒ පාසල තමයි සොන්දර්ය ශාලිකාව කියන්නේ. ජූන් එහි දවස් හතේම පත්ති පැවැත්වෙනවා. මම ඉගෙන ගන්න දේ දැරුවන් කියලා දෙන්න නිර්තයව වැඩ කරන්න පුළුවන් තැන මගේ තැන නිසා මම මේක හැදුවා. ජූන් මේ වෙනුවෙන් විශාල වශයෙන් වෙනස වෙනවා. මගේ නම මට නිමුණා කළුබෝවිල රෝහල ඉස්සරා නියත මේ ගොඩනැගිලි ලක්ෂ කෝටි ගණනකට කාට හර කුලියට දිලා කිසිදු මහන්සියක් නැතිව කළේ කියලා හොඳව හොඳව පුළුවන් උඩට වෙලා ඉන්න. කීප දෙනෙක්ම එහෙම ඉල්ලුවා. ඒත් මම ඒ විදිහට නිතර කෙනෙක් නෙවෙයි. අද කලාව කියන එක හෝ එකක් බවට පත්වෙලා තියෙන්නේ. ඒ හෝ එකක් බැහැරව ලමයින්ගේ අධ්‍යාත්මය සොන්දර්යයෙන් නිවැලෙන් කටයුතු කරන එක තමයි මගේ භූමිකාව විදිහට මම සැලකන්නේ.

රැකියා දෙකකින් පසුව ස්ථිරව සිටින සුභසභ ඔබගේ ප්‍රයත්නය අරමුණ?

මම වැඩකරන්නේ ස්ථිරව සිටින බිහිකරන්න නෙවෙයි. මම කරන්නේ සංගීතයෙන් දැරුවන්ගේ අධ්‍යාත්මය නිවැලන එක. ඒක කරන කොට ඉබේම ස්ථිරව සිටි බිහි වෙනවා. එහෙම නැතිව ඕපපාතිකව ස්ථිරව සිටි හදනවා කියලා නිර්මාණයක් කරන්න බැහැ. 2003 වසරේදී පළමු වතාවට "දරු තරු වර්ණ" කියලා සැදුවනකොට කලා. එතකොට ගිටියා ලමයින් 200ක්. අද ඉන්නේ ඊට වඩා අඩු ලමයින් සංඛ්‍යාවක්. අපිට පේනවා එන්න එන්න මේ සොන්දර්යය විෂය ඉගෙන ගැනීමට තියන මැදිහත්ව. අද රජවැනි නාලිකා තරු බිහිකරන්න දක්වන කැමැත්ත අපුත් ඔප් ගෙයි හදන්න දක්වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා සමහර කලාකරුවෝ ගොඩක් අකර්මය වෙලා ඉන්නවා. විශාල මුදලක් වියදම් කරලා නිර්මාණ කරලාත් බලා ඉන්නවා.

රාජ්‍ය සේවයේ ගුරුවරයක් ලෙස සිටින විට ඔබට දරුවන් වෙනුවෙන් වඩා වැඩි යමක් කිරීමේ හැකියාවක් තිබුණේ නැත්ද?
මම විශාල විද්‍යාලයට යනකොට පාසල තුළ උසස් පෙළ සංගීත විෂයය තිබුණේ නෑ. වසර අවුරුදු පහකකටත් වැඩි කාලයක් ගතවෙලක් විශාල

ගොරකාන විද්‍යාලයේ සමහර ලමයි ගිටියා සංගීතය විෂයය විතරයි පාසේ. ඉවර අත්දෙක පණ නැති දවසක් ගිටියා සංගීතය විතරයි පාසේ. සයිකොලොජි, එඩියුකේෂන් මැනර්ඩ්ස් විෂයයන් විදිහට අද උපාධි දක්වා උගත්තවා. ඒ වගේ විෂයන් තියෙන්නේ ඉගැන්වීමේ ක්‍රමවේදයක් තිබෙන නිසා. සෑම ශිල්පියෙක්ම ඒවා දන්නේ නැහැ. ගිතුවා ගිතුවා විදිහට පත්ති දාගෙන ගිතුවා ගිතුවා විදිහට උගන්වන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. මේක ලෙයි පහසු වැඩක් නෙවෙයි.

ඔබ වඩාත් තෘප්තිමත් භාගය ගිලිපිතියක් විදිහටද? ගුරුවරයක් විදිහටද?
අත්තවශයෙන්ම දෙකෙන්ම. හැබැයි මගේ ගුරු වෘත්තිය මගේ භාගය පීචනයට විශාල හානි ගණනාවක් ගෙනාවා. මම ගිතන්නේ ලේකයේ කිසිදු ගායිකාවක් උගන්වන්න සුදුසු නැහැ. නමුත් අවුරුදු 28ක් මම ඒක කලා. ඒ නිසා මම අවධිවා ගණනාවක් අපතිප වුණා. මගේ කටහඬ නැතිව ගියා. නමුත් මම ගුරු වෘත්තිය ආ ගොතැර කටගෙන ආවා. රුපියල් පහළොස්දහක දොළොස්දහක පඩියකටයි මම වැඩ කළේ. මොකද මට ගිතුවා මම ඊලඟ ආත්මනවයකට ගෙතියන්නේ කලාව නෙවෙයි දරුවන් වෙනුවෙන් කරන මේ කැපවීම කියලා.

අපිට මුණගැනෙන දහස් ගණනක් ගුරුවරයන්ට නොමැති පීචන දරුවන්ගෙන් ඔබට තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. කොහොමද එවන්ගේ ඔබට හිමි වුණේ?
මම ගිතන්නේ කලාව තුළට තිබෙන පැර ආත්මනාවයෙන් ගෙනෙන දේවල්. සත්‍යානන්‍යය සහ යහපත් අපුරු. මට මේ තුනම තිබෙනවා. දහම, මගේ පවුල, කලාව විදිහට තමයි මගේ පීචනයේ ප්‍රමුඛතාවයේ පෙළ ගස්වාගෙන තිබෙන්නේ. මම අකුරු කියවන්නටත් බැර තරම් කුඩා කාලයේ සිට දහම පාසල් ගියා. ධර්මචාර්ය දක්වා ඉගෙන ගන්නා. මගේ හැම දෙයකදීම මම දෙවරක් කල්පනා කරනවා. ප්‍රශ්න විසඳාගන්න දහම අනුව විෂයා බලනවා. අයුක්තිය, අසාධාරණය ඉදිරියේ කියුණත් එහෙම බලන කොට තිබෙනවා ඒ අයට එහෙම යන්න දිය යුතුයි කියලා.

අයුක්තිය අසාධාරණය ඉදිරියේ කියුණත් කියා ඔබ සැලකේ කලා. අපි රජවැනි නිරවේ, ප්‍රසංග වේදිකාවේ දුකි දීපිකා ප්‍රියරත්නව දුකි දීපිකා ප්‍රියරත්නව වර්තමානේ? ඒ වර්තමාන තමයි තියෙන්නේ. හැබැයි අයුක්තිය අසාධාරණය දුටු තැන මම වචනයක් හෝ

ශ්‍රීලාල් සෙනෙවිරත්න

කතා හොකර ඉඳලා නෑ. මම එහෙම කතා කරලා තියෙන්නේ මා වෙනුවෙන් මට යමක් බොහෝම වෙනුවෙන් නොවෙයි. අනුන්ගේ දේවල් වෙනුවෙන්.

ඔබගේ දරුවන්ගේ සමඟ ඔබ අද රටේ දේශපාලන තත්වය දකින්නේ මොන විදිහටද කියන ප්‍රශ්නය අහන්න මට කිහිනවා?
මගේ දේශපාලනවේදී ප්‍රශ්න ගිතුවා මම වමට බර වර්තමාන. නමුත් මම දේශපාලන පක්ෂ පාට කණ්ණාඩි දාගෙන ඉන්න කෙනෙක් නෙවෙයි. සුදුසු දේවල්, සුදුසුකාර ගරු කරනවා. අපිසි තැනදී ඒවාට උදව් කරනවා. 2015ක් පස්සේ මොනම පැත්තක දේශපාලන වේදිකාවකටත් මම මගේ කටහඬ එක් කළේ නෑ. බොහොම කෙටි කාලයක් තුළ මම දැකපු දේවල් එක්ක මම ගන්න තීරණයක් ඒක. මිනිස්සුන්ගේ පීරවුණා ගතිගුණ පෙනෙන්න පටන් ගත්තට පස්සේ කලාකාරයක් හැටියට මට දැනුණා තවදුරටත් මම එතනට අවශ්‍ය කෙනෙක් නොවෙයි කියලා. අපි වෙනුවෙන් අපි දේශපාලනයක් තමයි කලාකාරවත් හැටියට අපට අවශ්‍ය වෙන්නේ.

එහෙම දේශපාලනයකින් විසඳන්න තියන ප්‍රශ්න මොනවද?
කලාකාරවත් බලපාන ප්‍රශ්න කොයි තරම් තියනවාද? රටේ පෞරු භූතරු ලක්ෂ්‍ය මහතා මැරුණා. දැක්කා දේවල් අවශ්‍ය කාලයේ ඔහුගේ තත්වය. අද මගේ කටහඬ නැති වුණාත් හෙට ඉඳලා මට මගේ අම්මට බලාගන්නේ කොහොමද

සන්නසා Cartoon by PK

යහ ජාලයේ අවබාරදක!